

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: الکسی چیچکین (Alexey CHICHKIN)

برگردان: ا. م. شیری

۱۴ اکتوبر ۲۰۲۴

اسرائیل در خاورمیانه

برنامه‌های عظیم و «عصر معجزه» در میان راست‌گرایان افراطی

تکه تکه کردن منطقه از چندین دهه قبل طراحی شده است

بزالل سموتریچ، وزیر دارائی اسرائیل در فیلم مستند استودیوی Arte گفت: «من خیلی واضح می‌گویم که ما می‌خواهیم یک کشور یهودی متشکل از اردن، عربستان سعودی، مصر، عراق، سوریه و لبنان تشکیل دهیم.» او ضمن تشریح برنامه‌های بلندپروازانه بعدی و برنامه‌های بلندمدت توسعه افزود: «آینده بیت‌المقدس گسترش به دمشق است.»

به این ترتیب، شواهد تجاوز گسترده به لبنان که به استان‌های شمالی هم‌مرز با سوریه و منطقه مرزی سوریه و لبنان سرایت کرده، نشان می‌دهد که «مجازات» افراط‌گرایان فلسطینی ادعائی غیر از یک پوشش تبلیغاتی نیست. تحریک سوریه و کشاندن آن به جنگ مستقیم، یکی از اهداف میان‌مدت رژیم نتانیا هو است. می‌توان فرض کرد که هدف نهائی اسرائیل در لبنان عبارت از این است که این کشور را به چندین واحد شبه‌دولت دست‌نشانده بر اساس خطوط قومی-مذهبی تقسیم کند. نتانیا هو در ۹ اکتوبر، به شهروندان لبنانی پیشنهاد کرد که خود را از شر جنبش حزب‌الله خلاص کنند و به طرز عوام‌فریبانه آن را به تحریک جنگ علیه اسرائیل متهم کرد. همانطور که برخی ناظران خاطر نشان می‌کنند، «این اظهارات نتانیا هو در واقع یک پیشنهاد به احزاب مسیحی، دروزی و سنی است که ذهنیت سیاسی از دست‌رفته طی دهه‌ها سلطه حزب‌الله را دوباره به دست آورند.»

همچنین، می‌توان فرض کرد که هدف از گسترش منطقه کنترل مستقیم یا غیرمستقیم ارتش اسرائیل و ارگان‌های اطلاعاتی آن بر بخشی از خاک لبنان و سوریه شامل کنترل بخش‌هایی از خط لوله نفت فراعربی به بندر صیدا در جنوب لبنان و خط لوله نفت از شمال عراق (کردستان عراق) به بندر طرابلس در شمال لبنان است. اما از افشاگری سموتریچ و دیگر افراطیون چنین استنباط می‌شود که برنامه‌های اسرائیل عبارت است از تقسیم مجدد کل خاورمیانه...

عربستان

لازم به یادآوری است که در آستانه تجاوزات اسرائیل به لبنان در بهار و تابستان ۱۹۸۲، در مجله «کیونیم» («مسیرها»)، نشریه رسمی سازمان جهانی صهیونیستی، سرمقاله‌ای با عنوان «ستراتژی اسرائیل در دهه ۱۹۸۰» منتشر شد. در این مقاله کمک تل‌آویو به تقسیم کل منطقه به تعداد زیادی کشورهای کوچک، مثلاً، «تجزیه سوریه به دلیل وضعیت سیاسی و مذهبی داخلی مشابه لبنان، به چندین کشور مستقل» در نظر گرفته شده است. همچنین خاطرنشان می‌شود که زیو شیف، کارشناس نظامی در روزنامه متنفذ هآرتص- روزنامه طرفدار دولت، علاقه اسرائیل به «تقسیم عراق به کشورهای شیعه، سنی و کرد» را اعلام می‌کند (هآرتص، ۲ جون سال ۱۹۸۲). زیرا، همانطور که در نشریه فوق‌الذکر «کیونیم» آمده است، «سه چهارم مردم یهود دیگر نمی‌تواند در یک نوار باریک ساحلی بسیار خطرناک در عصر هسته‌ای جمع شود. بنابراین، اسکان مجدد مردم ما مهمترین هدف ستراتیژیک است». هنوز هیچ اظهار نظر رسمی در مورد این نشریات وجود ندارد و همچنین تأیید نشده است که دولت یهود سلاح هسته‌ای در اختیار دارد...

در ضمن، نه تنها «پاکسازی» کنونی تقریباً تمام لبنان توسط اسرائیل، حتی اقدامات مشابه قبلی در شمال الجلیل نیز به طور قابل ملاحظه‌ای با دیدگاه‌های فوق‌الذکر منطبق است. به گفته تیری میسان، دانشمند علوم سیاسی و عرب‌شناس فرانسوی: «... اسرائیل از طریق کنترل تمامی ارتباطات تلفونی (به استثنای شبکه خصوصی حزب‌الله) و ادغام آن با نظام بانکی بین‌المللی، اقتصاد لبنان را نابود می‌کند؛ باعث ورشکستگی نظام بانکی آن می‌شود و قاچاقچیان مواد مخدر امریکای جنوبی را که دارایی‌های خود را در لبنان نگهداری می‌کنند، تحریک می‌کند تا دارایی‌هایشان را فوراً از آنجا خارج کنند. اسرائیل اقتصاد لبنان را از طریق نظامی خفه می‌کند، بندر بیروت را با سلاح‌های جدید و خرابکاری منفجر می‌کند». این کارشناس پیش‌بینی می‌کند که «لبنانی‌ها بدون این که بدانند دشمن واقعی‌شان کیست، با بزغاله‌ها می‌جنگند. بندر حیفا تا حدی جایگزین بندر بیروت شده است». به گفته این پژوهشگر، «پس از مدتی کل کشور تقسیم خواهد شد و قلمرو واقع در پائین رودخانه لیتانی به اسرائیل ضمیمه خواهد شد». آنچه اتفاق می‌افتد، در مقابل دیدگان همه است. از قضا، رسانه‌های اسرائیلی در سال ۱۹۵۰ نوشتند که حمایت لبنان از کشورهای عربی در جنگ آن‌ها با اسرائیل (۱۹۴۸-۱۹۴۹) یک بی‌پروائی بود و این بر سرنوشت لبنان در آینده تأثیر می‌گذارد.

همچنین جالب است که در ۲۲ اکتوبر ۱۹۵۶ یک جلسه محرمانه در شهر سور فرانسه با شرکت نامبردگان زیر برگزار شد: از طرف اسرائیل - **داوید بن‌گوریون، نخست وزیر، موشه دایان، رئیس ستاد کل ارتش و شیمون پرز، مدیر کل وزارت دفاع**؛ از طرف فرانسه - **موریس بورگز-مونوری، وزیر دفاع، کریستین پینو، وزیر امور خارجه و موریس شال، رئیس ستاد کل ارتش**؛ از طرف انگلیس - **سلوین لوید، وزیر امور خارجه و سِر پاتریک دین، دستیار مشاور او**. بن‌گوریون ابتداء طرحی را برای بازنگری عمده مرزها در خاورمیانه پیشنهاد کرد. طبق این طرح ستراتیژیک، اردن باید به عنوان یک کشور منحل شود و ساحل شرقی رود اردن به عراق بپیوندد و بخش غربی رود اردن به اسرائیل ملحق شود. طبق همین طرح، بخش جنوبی لبنان تا رودخانه لیتانی باید تحت کنترل صهیونیست‌ها قرار می‌گرفت، در عین حال، لبنان می‌بایست از مناطق مسلمان‌نشین خود صرف‌نظر می‌کرد و به یک جمهوری مصغر جغرافیائی با

اکثریت مسیحی (مارونی) متحد با اسرائیل تبدیل می‌شد. مذاکرات دو روز به طول انجامید: در نهایت، فرانسوی‌ها و انگلیس‌ها بن‌گوریون را متقاعد کردند که در آن زمان بر مصر تمرکز کند...

اطلاعات جالب توجهی نیز در مطبوعات شوروی منتشر شد. روزنامه «عصر مسکو» در ۲۴ سپتامبر ۱۹۸۳، با استناد به منابع سیاست خارجی اروپای غربی نوشت: «انگلیس، فرانسه و ایتالیا، که نظامیان آن‌ها، همراه با نیروهای امریکائی، در میان به اصطلاح «نیروهای چند ملیتی» در لبنان گنجانده شده‌اند، نسبت به اقدامات امریکا در لبنان بشدت نگران هستند و نگران هستند که ممکن است امریکائی‌ها با تجزیه لبنان موافقت کنند». متأسفانه، با قضاوت بر اساس واکنش کنونی واشنگتن نسبت به تجاوز اسرائیل به لبنان، این فرض که حداقل کمک غیرمستقیم واشنگتن به طرح‌های فوق‌الذکر، از جمله، تشویق اقدامات اسرائیل برای تجزیه و تقسیم لبنان، کاملاً منطقی است.

همانطور که دومینیک دو ویلپن، دیپلمات و نخست‌وزیر فرانسه در سال‌های ۲۰۰۵-۲۰۰۷، با آگاهی به این موضوع اشاره می‌کند، «آخرین گام‌های اسرائیل کاملاً فراتر از یک عملیات محدود است. احتمالاً، اسرائیل خواهان جنگ جهانی است. راست افراطی در دولت نتانیاهاو صادقانه معتقد است که فقط یک جنگ بزرگ می‌تواند اسرائیل را بزرگ کند». به گفته جان لیمبرت، معاون سابق وزیر امور خارجه امریکا در امور ایران، اسرائیلی‌ها «سعی می‌کنند با تحریک ایرانی‌ها، آن‌ها را به درگیری بکشانند. اگر ایرانی‌ها وارد ماجرا شوند، واضح است که امریکائی‌ها نیز وارد ماجرا خواهند شد. این، ستراتیژی بسیار واضح اسرائیل است و ما می‌بینیم که آن‌ها برای رسیدن به چه چیزی تلاش می‌کنند». عبدالله بوحیب، وزیر امور خارجه لبنان می‌گوید: «سید حسن نصرالله، دبیر کل حزب‌الله لبنان اندکی قبل از مرگش با آتش‌بس موافقت کرد. اما، اسرائیل با حمله به حومه بیروت، راه صلح را برای خود، ایران و احتمالاً امریکا که می‌توانست به آن جلب شود، بست. این مسأله به موجودیت خود لبنان مربوط است». آرتیوم کرپیچنوک، مؤرخ آشنا به واقعیت‌های اسرائیل و نویسنده چندین کتاب، صریح‌تر می‌گوید: «مهم‌ترین مسأله این است که ظاهراً ما در مورد عملیات مشترک اسرائیل و امریکا صحبت می‌کنیم. **مقیاس حملات اسرائیل، سطح فنی آن‌ها، میزان جمع‌آوری اطلاعات نشان می‌دهد که قتل و کشتار در خاک چندین کشور تنها با حمایت اطلاعاتی و نیروهای مسلح امریکا انجام می‌گیرد.** به گفته این دانشمند، «نتانیاهاو موفق شد بدون توجه به نتیجه انتخابات آینده، با سردمداران امریکا در مورد پشتیبانی به توافق برسد. تصادفی نیست که حمله به رهبری حزب‌الله درست در زمانی انجام شد، که بی‌بی در واشنگتن بود. این یک عملیات ظاهراً ستراتیژیک است، هدف تغییر کل توازن قواء در خاورمیانه و شکست دادن «محور مقاومت» است.

در اکتوبر ۲۰۲۳، تحلیلگران مؤسسه مطالعات ستراتیژیک بیت‌المقدس نوشتند تا زمانی که حزب‌الله و ایران شکست بخورند، نباید به شکست حماس بسنده کرد. در اینجا فقط می‌توان به این نکته اشاره کرد که کسانی که می‌خواهند فریب بخورند، می‌توانند فریب بخورند»...

در عین حال، اسرائیلی‌ها سعی می‌کنند با مشارکت گسترده ارتش اسرائیل که به طور کامل در غزه گرفتار شده است، از اقدام نظامی اجتناب کنند. مقامات در تلاش هستند تا کمبود رو به تزاید سربازان وظیفه را با مهاجران غیرقانونی افریقائی ساکن اسرائیل جبران کنند. آرتیوم کرپیچنوک ادامه می‌دهد، علی‌رغم اعتراض‌های نسبتاً گسترده علیه سیاست‌های نتانیاهاو، «رویدادهای اخیر موقعیت افراطی‌ها را تقویت کرده است و نتانیاهاو امروز از بن‌گویر و سموتریچ قابل تشخیص نیست». بر اساس نظرسنجی‌ها، رأی‌دهندگان بن‌گویر و سموتریچ به طور گسترده به رأی‌دهندگان لیگود می‌پیوندند. برای راست‌ها، «عصر معجزات»، سال ۱۹۶۷ دوم آغاز شده است. جامعه اسرائیل به طور جدی مطمئن شده که همه مشکلات را می‌توان با خشونت نامحدود حل کرد».

با این حال، این به سختی امکان‌پذیر است. واسیلی نینزیا، نماینده دائم روسیه در سازمان ملل متحد گفت که مسکو هم عملیات ارتش اسرائیل در لبنان و هم قتل رهبر حزب‌الله را محکوم می‌کند. وی در ادامه افزود: «متأسفانه منطقه خاورمیانه به معنای واقعی کلمه در برابر چشمان ما به ورطه یک جنگ بزرگ جدید پیش می‌رود و شورای امنیت تنها با درماندگی این موضوع را تماشا می‌کند». روسیه ترور حسن نصرالله و همچنین عملیات اسرائیل در لبنان را محکوم می‌کند و از این کشور می‌خواهد که نیروهای خود را از لبنان خارج کند. خط تشدید تنش اسرائیل به دخالت ایران که تا همین اواخر «خویش‌اندازی استثنائی» از خود نشان می‌داد، کمک می‌کند. اسرائیل با عدم رعایت قطعنامه‌های سازمان ملل متحد، تصمیمات این سازمان را که به آن اجازه تبدیل شدن به یک کشور را داد، عمداً زیر پا می‌گذارد. دمیتری پسکوف، سخنگوی مطبوعاتی رئیس‌جمهور روسیه معتقد است که پیامدهای گسترش درگیری در خاورمیانه فاجعه‌بار خواهد بود.

نقل از: بنیاد فرهنگ ستراتیژیک

۲۲ مهر - میزان ۱۴۰۳